

[Fol. 54b, 14]

МЦА СЕПТЕВРИА ВЪ ·КИ· ДИЬ УВЬ-

ЕНИЕ СТГО ВАЧЕСЛАВА КНАЗА

ЧЕСЬСКА. ГИ БЛВИ ОУЕ. . .

Се НИТЪ СВЫСА ПРРЧЕСКОЕ СЛОВУ

ЕЖЕ ГЛШЕ ГЪ НАШЪ ІСЪ ХЪ. БУДЕ

БО РЕЧЕ В ПОСЛѢДНАТА ДНИ. ТАКО

МНИМЪ СЪЦА. ВЪСТАНЕТЪ БО

БРАТЪ НА БРАТА СВОЕГО И СНЪ

НА ОЦЪ СВОИ, И ВРАЗИ ДОМАШНИИ.

ЧЛВЦИ БО СЕБЪ НЕ МИЛИ БУДОУТ

[Fol. 55a]

ДА ВЪЗДАСТЪ ИМЪ БЪ ПО ДѢЛО

ИХЪ. БЪ ЖЕ КНАЗЪ ВЕЛИКЪ СЛА-

ВОЮ В ЧЕХЪ ЖИВЫИ ИМЕНЕМЪ

ВОРОТИСЛАВЪ. И ЖЕНА ЕГО ДОРО-

ГОМИРЪ, РОДИСТА ЖЕ СНА ПЕРЬ-

ВЕНЦА. И ТАКО КРТИСТА И НАРЕ-

КОША ИМА ЕМУ ВАЧЕСЛАВЪ. И ВЪ-

ЗРАСТЕ УТРОКЪ ТАКО БЫ ОУТАТИ

ЕМУ ВОЛОСЪ. И ПРИЗВА ВОРОТИ-

СЛАВЪ КНАЗЪ ЕППА ЕТЕРА СЪ ВСѢ

КЛИРОСѢ. И ПѢВШИМЪ ЛИТЪ-

РГИЮ ВЪ ЦРКВИ СТЫА МРИА.

И ВЗЕМЪ УТРОКА ПОСТАВИ НА

СТЕПЕНИ ПРѢ УЛТАРѢ. И БЛВИ

И СЕ РЕКЪ ГЪ ІСЪ ХЪ БЛВИ УТРОЧ

СЕ БЛВЕНИЕМЪ. ИМЪЖЕ БЛВЛЪ

ЕСИ ВСА ПРАВЕДНИКИ ТВОЯ.

И ПОСТРИГОША КНАЗИ ИНИ ТѢ-
МЖЕ МНИМЪ. ЯКО ОУБО БЛѢЕ-
НИЕМЪ ЕПІА ТОГО. НО МЛТВА-
МИ БЛГОВѢРНЫМИ. НАЧА ОТРО-
КЪ РОСТИ БЛГТЬЮ БЖИЕЮ ХРА-
НИМЪ. И ВЪДА И БАБА СВОА ЛЮ-

[Fol. 55b]

НСКИМЪ. ПО СЛѢДЪ ПОПОВЪ И НА-
ВЫЧЕ РАЗЪМЪ ДОБРѢ. ѠСАДѢ < и > ВОРО-
ТИСЛАВЪ В БЪДУЧЬ. И НАЧА Ѡ-
ТРОКЪ ОУЧИТИСА КНИГАМЪ ЛА-
ТЫНСКИМЪ. И НАОУЧИСА ДО-
БРѢ. В ТОЖЕ ВРЕМА ОУМРЕ ВОРО-
ТИСЛАВЪ КНАЗЬ. И ПОСТАВИШЪ
КНАЗА ВАЧЕСЛАВА НА СТОЛѢ
ДѢДЬНИ И ѠТОЛЕ БОЛЕСЛАВЪ
НАЧА ПОДЪ НИМЪ ХОДИТИ. БА-
ШЕТА БО ѠБА МАЛА. МТИ ЖЕ
ЕЮ ДОРОГОМИРЬ ОУТВЕРДИ ЗЕ-
МЛЮ И ЛЮДИ СВОА ОУСТРОИ. ЯКО
ВЪСПИТѢ СНЫ СВОА. ЯКО НА-
ЧА ВАЧЕСЛАВЪ СТРОИТИ ЛЮДИ
СВОА ИМАШЕ ЖЕ СЕСТРЫ ·Д· И
ВДАСТА Я В РОСНА КНАЖЕНЬА
И ОУСТРОИТЕ Я И ВЪЗЛОЖИ БЪ
БЛГТЬ ТАКЪ НА ВАЧЕСЛАВА КНѢ-

ЗА. И НАЧА ЖЕ ОУМѢТИ КНИГИ
ЛАТЫНЬСКИА. ЯКОЖЕ ДОБРЫ
ЕПѢЦЪ ИЛИ ПОПЪ. ДА АЦЕ [ѣ] ВЪ-
ЗМАШЕ Я ГРѢЧЕСКИА КНИГИ ИЛИ
СЛОВЕНЬСКИА ПРОЧИТАШЕ АВЪНѢ
[Fol. 56a]

БЕЗЪ БЛАЗНА. НЕ ТОКМО ЖЕ КНИ-
ГЫ ОУМѢАШЕ НО ВѢРЪ СВЕРШАЯ
ВСѢМЪ ОУБОГИМЪ ДОБРО ТВОРА-
ШЕ. БѢДНЫА НАПИТАШЕ И СДѢ-
ВАШЕ ПО ЕВЪАЛЬСКОМЪ ОУЧЕНИЮ.
БОЛЬНЫА РАБЫ ПИТАШЕ. ВДОВИ-
ЦЬ НЕ ДАДАШЕ ОБИДѢТИ. ЛЮДИ
ВСА ОУБОГЫА И БОГАТЫА МИЛО-
ВАШЕ. ЦРКВИ ВСА ЗЛАТОМЪ УКРА-
СИ ВѢРОВАШЕ ВЪ БГА ВСѢМЪ СРЦЕ-
МЪ. ВСЕ БЛГОЕ ТВОРАШЕ В ЖИВО-
ТѢ СВОЕМЪ. РАЗГОРДѢША ЖЕ МЪ-
ЖИ ЧЕСЪСКИ И ВЪСТАША НА СА.
ОУНЪ БО ИМЪ БАШЕ КНАЗЬ. ЛѢТЪ
БО ЕМЪ БАШЕ ·ИИ· ЕГДА ОУМРЕ ОЦЬ
ЕМЪ ДА ЕГДА ВЪЗРАСТЕ И СМЫСЛА
ДОБЫ И БРАТЪ ЕГО. ТОГДА ДЬАВО-
ЛЪ ВНИДЕ ВЪ СРЦЕ ЗЛЫХЪ СЪВѢ-
ТНИКЪ ЕГО ЯКОЖЕ ИНОГДА ВЪ ИЮ-
ДЪ ПРЕДАТЕЛА. ПИСАНО БО ЕСТЬ
ВСАКЪ ВЪСТАЯИ НА ГОСПОДИНЪ
СВО ИЮДЪ ПОДОБЕНЪ ЕСТЬ. ТИ

НЕНЪ ВѢ ВЪВЕДОСТЕ МЕНЕ. АЦЕ
БЖИА РАБЫ И ДОМАШНАГА. И АЦЕ
СТРАННИКИ ВСА И АЦЕ ГДѢ ИНО
ЗИМОИ СТРАЖѸТЬ ТО ВСА WDѢ—
ВАШЕ И КОРМАШЕ. АЦЕ ЛИ ЖЕ КО—
ТОРЫИ ПОПИНЪ ПРОДАНЪ ПРИДЕ
К НЕМЪ WНЪ ИСКѸПАШЕ ВСѢМЪ
ЦРКВИ ЖЕ БѢ ОУСТРОИЛЪ ПО ВСѢ—
МЪ ГРАДОМЪ ДОБРѢ ВЕЛМИ.
БЖИА РАБЫ СОБРАВЪ WО ВСѢХЪ
ЯЗЫКЪ ВОИНЪ. СЛѸЖБА ИДАШЕ
ПО ВСА ДНИ КЪ БГѸ. ЯКО И ВЪ ВЕЛИ—
ЦѢХЪ ЯЗЫЦѢХЪ ОУСТРОЕНИИЪ
ДОБРАГО И ПРАВЕДНАГО ВЛКЪХЫ ВА—
ЧЕСЛАВА. И ВЛОЖИ БЪ ВЪ СРЦЕ СО—
ЗДА ХРАМЪ СТГО ВИТА НЕ ЗЛѢ МЫ—
СЛА. НЕЖЕ ОУБО ВСѢГА БОЛЕСЛА—
ВЪ ДЬАВОЛЪ ВЪ СРЦЕ ДА НАѸСТИ—
ША И НА БРАТА СВОЕГО. И ДА НЕ
БЫ СПСЕНА ДША ЕГО БЫЛА ВЪ ВѢКИ.
ПРИДЕ ЖЕ ДНЬ СТГО ЕМЪРААМА
К НЕМЪ ЖЕ WБѢЩАНЪ СТЪИ ВА—
ЧЕСЛАВЪ. ВЕСЕЛАШЕСА W БСѢ
WНИИЖЕ ОУБО ТОГДА ЗЛИИ ДЬАВОЛИ

[Fol. 57b]

ВЪЗВАША БОЛЕСЛАВА СЪВѢТЪ
ТВОРАШЕ НЕПРИАЗНЕНЪ W ВЕ—
ЧЕСЛАВѢ. ЯКОЖЕ ЖИДОВЕ О ХЪ.

ВЪ ПЕРВАІА ЛѢТА БАХЪ ЖЕ СЦЕ-
НИЕ ЦРКВАМЪ ВЪ ВСѢХЪ ГРАДѢ-
ХЪ. ВАЧЕСЛАВЪ ЖЕ ІАЗДАШЕ ПО
ГРАДОМЪ. ЕХА КО БОЛЕСЛАВЮ ГРА-
ДЪ. В НЕДѢЛЮ ЖЕ БѢ ЛИТЪРГИА
КОЗМЫ И ДАМЫАНА И СЛЫШАВЪ
ЛИТЪРГИЮ. ВАЧЕСЛАВЪ ХОТѢ
ЕХАТИ ДОМОВЪ КЪ ПРАЗѢ. БО-
ЛЕСЛАВЪ НЕ ДА ЕМЪ. МОЛАСА ПЛѢ-
ЧЕВНЫМЪ СМЫСЛОМЪ. МОЛА-
И ГЛА КАКО ХОЩЕШИ ѠЕХАТИ
ПИВО ЦѢЛО ИМѢЮ. ѠН ЖЕ НЕ
ѠТОРЧЕСА БРАТЪ НЕ ЕХА ДОМО-
ВЪ. И ВЪСѢДЪ НА КОНЬ НАЧА ИГРА-
ТИ И ВЕСЕЛИТИСА СЪ ДРЪГИ
СВОИМИ НА ДВОРЕ БОЛЕСЛАВЛЕ.
ТѢМЖЕ МНИМЪ ІАКО ПОВѢДА-
ША ЕМЪ НА ДВОРѢ. И РЕКОША ХО-
ЩЕТЪ ТА ОУБИТИ БОЛЕСЛАВЪ.
И НЕ ІА ВѢРЫ ТОМЪ НА БА ВЪЗЛО-
ЖИ. В ТЪ ЖЕ НОЦЬ СНИДОШАСА

[Fol. 58a]

РАТНИЦИ ВЪ ГНѢВЫСЫНЪ ДВОР-
Ъ. И ВЪЗВАША СОБѢ БОЛЕСЛА-
ВА. И СОТВОРИША ЗЛЫИ ТОИ СЪ-
ВѢТЪ НЕПРИАЗНЕНЪ. ІАКОЖЕ
И КЪ ПИЛАТЪ СЪБРАСА НА ХА МЫ-
СЛАЩЕ. ТАКОЖЕ И ѠНИИ ЗЛИИ

ПСИ ТѢМ СА ПОДОБАЩЕ. СЗВѢ-
ЩАША КАКО БЫША ОУБИТИ ГО-
СПОДИНА СВОЕГО. РѢША ЖЕ ПОИ-
ДЕТЬ НА ЗАОУТРЕНЮЮ ТОГДА
ПОЛОВИМЪ ЕГО. ОУТРАЖЕ БЫ-
ВШЮ ВЪЗЗВОНИША ЗАОУТРЕНЮ.
ВАЧЕСЛАВЪ ЖЕ ОУСЛЫШАВЪ
ЗВОНЪ. И РЕЧЕ СЛАВА ТОВѢ ГИ.
КАКО ДАЛЪ ЕСИ МНѢ ДОБЫТИ
ОУТРА СЕГО. И ВЪСТАВЪ ПОИ-
ДЕ НА ЗАОУТРЕНЮЮ. СЗСТИЖЕ
ЖЕ БОЛЕСЛАВЪ ВО ВОРОТѢХЪ ВА-
ЧЕСЛАВЪ ЖЕ ВЪЗРѢВСА И РЕЧЕ ДО-
БРЪ БѢ НАМЪ ГИ ВЕЧЕРЪ. КЪ БО-
ЛЕСЛАВЪ ЖЕ ПРИНИЧЕ ДЪВОЛЪ
КО ОУХЪ И РАЗЪВРАТИ СРЦЕ ЕГО. ДА
ИЗВЛЕКЪ МЕЧЪ. ВЪВѢЩА СИЦЕ ТЕ-
БЕ ХОЩЕ ОУНЕИ БЫТИ И ОУДАРИ
[Fol. 58b]

МЕЧЕМЪ ПО ГЛАВѢ ВАЧЕСЛАВЪ ЖЕ
ВЪРАТИВСА И РЕЧЕ ЧТО ЕСИ ОУ-
МЫСЛИЛЪ. И ВЪХАПИВЪ И ПОВРЪ-
ЖЕ И ПАДЕ НАД НИМЪ И РЕЧЕ ТО ТИ
БѢ БРАТЕ ТЪЖА ПРИТЕКЪ ОУДА-
РИ В РЪКУ ВАЧЕСЛАВЪ ЖЕ ПЪСТИ
БРАТА И КЪ ЦРКВИ ПОВѢЖЕ ДЪА-
ВОЛА ЖЕ. ДВА ЧЪСТА И ТИРА. ОУ-
БИСТА ВЪ ЦРКВНЬ ВРАТѢ. ГИВЪ-

ВЫСА ЖЕ ПРИТЕКЪЗЪ ПРОБОДЕ ЕМЪ
РЕВРА МЕТЕМЪ. И НЕПЪСТИ ДЪХЪ
СВОИ ГЛА В РЪЦИ ТВОИ ГИ ПРѢДАЮ
ДЪХЪ МОИ. ОУБИША ЖЕ В ТОМЪ
ГРАДѢ С НИМЪ МЪСТИНЪ ЕДИНО-
ГО. А ИНЫА МЪЖИ ИДОША ВБОРЗѢ
ВВИИЖЕ ИЗБИША А ДРЪЗИИ РА-
ЗБѢГОШАСА ПО ЗЕМЛАМЪ. А МЛА-
ДЕНЦИ ИЗБИША ЕГО < РАДИ >. А БЖИА РА-
БЫ РАЗГРАБИША ИЗГНАША А ИЗЪ
ГРАДА. А ЖЕНЫ ИХЪ ЗА ИНЫА МЪ-
ЖИ ВДАША. И ВСЮ НЕПРИАЗНЕНЪ
СЪТВОРИША ПОХОТЬ ОУБИША
КНАЗЪ СВОИ. ТИРА ЖЕ РЕЧЕ ИДѢЪ
НА ГОСПОЖЮ. ДА ВДИНОВА ВДОЛѢ-

[Fol. 59a]

ЕШИ БРАТА СВОЕГО И МТРЬ СВОЮ.
БОЛЕСЛАВЪ ЖЕ РѢ НИКА < МО > НЫ СА ДЕ-
ЖЕТЬ ДАЖЕ ИНѢМИ ДОСПѢЕМЪ.
ВАЧЕСЛАВА ЖЕ РАЗСѢКШЕ ВДИДО-
ША И НЕ СЪХРАНИВШЕ ЕГО. КРА-
СТѢИ ЖЕ ПОПЪ ВЗЕМЪ И ПРѢ ЦѢВ-
РКОВЬЮ ПОЛОЖИ И. И ПОКРЫ ТО-
НКОЮ ПЛАЦАНИЦЕЮ. ОУСЛЫША-
ВШИ ЖЕ МТИ ОУВЪЕНИЕ СНА СВО-
ЕГО. И ПРИТЕКШИ ИСКАШЕ ЕГО.
ОУЗРѢВШИ ЖЕ И ПРИПАДЕ КЪ СРЦЪ
ЕГО. И ПЛАЧЮЩИСА СЪБИРАШЕ

оуды телеси сна своего. собра-
вши же и не смѣ нести его въ
домъ свои. нъ поповѣ избѣ
омывшѣ и и оболкѣше и по-
ложиша и посреди цркви. оубо-
гавши же са мти его смрти бѣ-
жа въ хорваты. страшно бо ѣ
ѡ тюжею рѣку да еа не претрѣ-
пить. пославъ же не застиже
иа болеславъ. призвав же попа
паула. да млтвоу сътвори
над нимъ. погребоша ѣтное его

[Fol. 59b]

тѣло. вачеслава добраго и
праведнаго влкѣ. и бгоуѣтца
и хѣлюбца. слѣжи бо емѣ говѣ-
ниемъ и съ страхомъ. кровѣ
его не хотаци по три дни в зе-
млю ити. въ третии же ве-
черьъ всимъ видацимъ цркви
взидѣ над нимъ. и дивишася
тѣ вси и еце надѣмса бѣмъ мо-
литвами и блговѣриемъ дв-
браго вачеслава и больши тю-
до гавитиса. вистин'ноу
бо хѣмъ мѣци и стѣхъ мѣче-
никъ приложиса мѣка его.
съвѣтъ бо сотвориша ѡ не-

МЪ ѿкоже иудѣи ѡ хѣ. расѣ-
коша же его и младенци его
избиша. възистин'нѹ весь на-
родъ ѹлвѹескѹ велми са каѿа-
ше и плакашеса ѡ немъ. оу-
бьенъ же бы ваѹеславъ кна-
зь в лѣ. ҃с. и .т. и.л. въз.з. инди-
кта .в. крѹгъ .г. въз.ки. днѣ
мѿца септѣбра. и бгъ покои
[Fol. 60a]
его дшю въз вѣѹнемъ покоицѣ.
сѹ всѣми избран'ными его ра-
ди безъ вины. идѣже вси праве-
днии почивають. въз свѣте
животнемъ твоємъ ги не
встави же бгъ изб'ран'ныхъ
своихъ. в порѹгание невѣръ-
нымъ. но посѣти млтѣю сво-
єю. и преложи и вкамененіе
срѣца. на покааніе и разѹмѣ-
ніе грѣховъ своихъ. Болесла-
въ же поманѹвса кѹ гоу бгѹ
колико грѣха сѹтворивъ. по-
моливса кѹ бгѹ и всѣмъ стѣ-
мъ. и пославъ слѹги принесе
тѣло брата своего ваѹесла-
ва из болеславла града. к' сла-
вномѹ градѣ празѣ. гла азъ сѹ-

ГРѢШИ. И ГРѢХЪ МОИ И БЕЗАКО-
НИА МОЯ АЗЪ ВѢМЪ. И ПОЛЮ-
ЖИША И ВЪ ЦРКВИ СЪГО ВИТА
У ДЕСНЮЮ СТРАНЮ УЛТАРА,
ДВОЮ НА .І. АПЛЮ ИДЕЖЕ БѢ СЪЗ
РЕКЪ СЪТВОРИЮ ЦРКВЬ ТОУ. ПРЕНЕ-
[Fol. 60b]

СЕНЪ ЖЕ БЫ ВАУЕСЛАВЪ КНАЗЪ.
МЦА МАРТА ВЪ .Г. ДНЬ. БГЪ ПО-
КОН ЕГО ДШЮ НА ЛОНИ АВРААМИ
ИСАКА ИАКОВА. ИДѢЖЕ ВСИ
ПРАВЕДНИИ ПОЧИВАЮТЬ УДОУЩЕ
ВЪСКРСЕНИЯ ГА НАШЕГО ІСА ХА.
ЕМОУЖЕ СЛАВА ВЪ ВѢКИ АМИНЬ.